

Evert heeft geen tijd...

Enkele weken geleden is Evert samen met zijn huisgenoten op kraambezoek geweest bij Ward, de nieuwe kleine spruit van Kas. Kas is de coördinator van het project beschermd wonen. Evert kan best goed met hem opschieten, maar toch weet hij dat Kas een beetje de chef is. Meestal een keer per week komt Kas eten...

Evert herinnert zich nog heel goed het kraambezoek van enkele weken geleden. Het was een gezellige boel bij Kas thuis. De oudere broer en zus van de pasgeboren Ward genoten met volle teugen van het bezoek. Vroeger hadden ze een beetje schrik van Everts luide stem, maar nu zijn ze zijn dolle fratsen al gewoon. Zoals altijd waar er taart en ijsgekoelde frisdranken zijn, is Evert in zijn element. Ook de kleine baby mag delen in het feestgedruis, en wordt gezwind van de ene schoot naar de andere gebracht. Alles wordt op de gevoelige plaat vastgelegd en ondanks zijn prille leeftijd schikt Ward zich zonder morren in zijn rol als fotomodel. Na enkele tussenstations vindt de baby het welletjes en verspreidt hij huilend de nodige decibels. De mama van Ward wil hem in de armen nemen, maar Evert komt zelfzeker tussenbeide. Met grote overtuiging voorspelt hij dat Wardje in zijn armen wel rust zal vinden. Een beetje ongelovig levert de moeder haar zoontje over aan de goede zorgen van Evert. En inderdaad, Evert vleit de kleine tegen zich aan met de handigheid van een vroedvrouw met twintig jaar ervaring. Het huilen maakt plaats voor een diepe en zalige slaap. Kas, samen met de andere aanwezigen toch een beetje verrast door de succesvolle tussenkomst van Evert, haalt er vliegensvlug de camera bij om het mooie tafereel te vereeuwigen. Evert neemt een trotse houding aan voor de foto, als was hij zelf de vader. Stilaan nadert het einde van het kraambezoek. In de drukte van het afscheid neemt Evert Kas bij de arm. Hij fluistert hem in het oor dat hij heel graag snel de foto van hem met Ward op schoot wil zien. Als Kas Evert in de ogen kijkt, is het onmiddellijk duidelijk dat hij de foto niet alleen wil zien. Kas anticipeert en vraagt: “En, wil je graag dat ik er voor jou een laat bijmaken?”. Evert heel enthousiast: “Ja, Kas, bedankt, bedankt, bedankt!”

De dagen en weken na het kraambezoek laat Evert, elke keer als hij Kas ziet, geen gelegenheid voorbij gaan om te informeren naar de foto. De verstrooide Kas had al een paar keer vergeten het filmpje bij de fotograaf binnen te steken.

Meestal komt Kas op dinsdag eten in het huis van Evert. Zoals gewoonlijk komt hij wat later – altijd maar vergaderen is zijn excuus - zodat iedereen al aan tafel zit te slurpen van de lekkere pompoensoep. De glimlach op zijn gelaat verraadt een zeker enthousiasme. Iedereen behalve Evert wendt de blik van de soep naar Kas en merkt onmiddellijk de witte enveloppen in zijn hand op. Evert eet onverstoord verder en heeft niet echt aandacht voor wat er rondom hem gebeurt. Kas zegt: “Eindelijk heb ik de foto's mee!”. De anderen zijn heel benieuwd en nemen de envelop gretig in ontvangst, en bekijken onmiddellijk de foto's.

Kas heeft alleen nog de foto's van Evert, en vraagt een tikkeltje onbegrijpend: "Evert, ik heb de foto mee. Je hebt er zoveel om gevraagd. Ben je dan niet benieuwd?". Evert kijkt op en zegt beleefd: "Kas, wil je me verontschuldigen, maar ik heb geen tijd om de foto nu te bekijken. Ik moet straks naar het danslabo." Daarop zet hij zijn aanval op de pompoensoep gewoon voort...

Kas geeft toch de enveloppe. Evert legt de enveloppe naast zijn bord en herhaalt dat hij vanavond de foto zal bekijken. Niet goed begrijpend waarom Evert geen paar seconden kan vrijmaken, vraagt Kas wanneer hij dan wel moet vertrekken. Evert antwoordt zakelijk dat ze hem om half twee komen afhalen. Verbouwereerd kijkt Kas op de klok: "Evert, het is nu pas half een, je hebt nog een uur. Weet je, ik heb op jouw vraag de foto's laten bijmaken. Bovendien ben ik deze morgen speciaal vijf kilometer omgereden om ze bij de fotograaf op te halen." Evert ziet de ergernis bij Kas en geeft een omstandige uitleg dat hij zeker op tijd moet klaar zijn voor het danslabo. Voor de derde maal biedt hij zijn excuses aan – Kas is immers de chef - en zegt dat hij de foto vanavond zal bekijken. Met pedagogische overgave probeert Kas duidelijk te maken dat hij op een uur nog veel meer kan doen dan het middagmaal te verorberen. Tevergeefs blijkt, want Evert blijft hetzelfde maar herhalen.

Kas kan zijn ontgoocheling moeilijk verbergen, maar besluit er geen staatszaak van te maken. Toch kan hij het niet laten en zegt: "Evert, ik had het toch leuk gevonden als je eens naar de foto wilde kijken. Je staat er heel mooi op samen met Ward. Maar goed, als jij denkt dat je nog een uur nodig hebt om de rest van het middagmaal te verorberen, dan is dat zo." Op deze wijze wordt "de zaak gesloten".

Kas begrijpt er niets van... Zijn professionele pedagogische achtergrond vertelt hem dat Evert verstandelijk meer mogelijkheden heeft dan uit zijn gedrag blijkt. Het lijkt wel alsof hij niet *wil* kijken naar de foto. En Evert voelt zich machteloos omdat hij Kas teleurstelt, maar ... hij moet toch op tijd zijn voor het danslabo...

